

behandlede efter samme Regler som den øvrige Administrations, altsaa at et Overflag over deres Indtægter og Udgifter optages paa de aarlige Finantslove, og at Statsbanernes Regnskab undergives Statsrevisionsens Behandling paa samme Maade som det øvrige Statsregnskab. Men Mindretallet finder dog samtidig Anledning til at udtale, at Sernbanedriftens eiendommelige Karakter som et industrielt Forretningsanliggende maa medføre, at Sernbanebudgettet, naar den fremhævede administrative Frihed og Bevægelighed skal kunne være tilstede, ikke kan affattes med den samme Detail og med den samme Fastslaaen af alle Enkeltheder, som lader sig gennemføre og nu er Praxis paa det egentlig administrative Omraade med Hensyn til de enkelte Ministeriers Budgetter. Hensynet til Nødvendigheden af til enhver Tid at kunne afpasse Driftens Omfang efter Diebliffets Krav, dersom der baade skal arbejdes hen til at fyldestgjøre Omsætningens Behov og at skaffe Statskassen den størst mulige Indtægt, vil medføre, at Budgettet, saafremt det virkelig skal være et bindende Overflag over Udgifterne, kun kan omfatte disses Hovedposter i større samlede Beløb, ligesom det vil være umuligt for Rigsdagen at afgjøre, om alle de enkelte mindre Beløb paa de mange Underfonti virkelig ere fornødne og hensigtsmæssige eller ei. Foreløbig har dog Mindretallet af den Grund ikke kunnet tiltræde de af Flertallet til §§ 9 og 10 stillede Forslag, at de slutte sig til den øvrige af Flertallet foreslaaede Ordning; først naar der er truffet endelig Bestemmelse om Embedsmændenes Lønninger, vil der efter Mindretallets Formening kunne træffes Bestemmelse om at optage et bindende Overflag over Statsbanernes Indtægter og Udgifter paa Finantsloven. Mindretallet maa nemlig finde det rettest, at det ligesom hidtil forbeholdes Indenrigsministeren at bestemme, hvilke og hvor mange underordnede Betjente (o: Funktionærer, som ere ansatte med kortere Frist end et Hjerdingaar,) der vil være at ansætte, samt at fastsætte Ansættelsesvilkårene for dem, hvorhos det med Flertallet maa være enigt i, at der for Embedsmændenes (o: de Funktionærer, der ansættes

med mindst $\frac{1}{4}$ Aars Opsigelse), Bedkommende ved særlig Lønningslov træffes Bestemmelse om Lønningsforholdene for hver enkelt Klasse. Efter at det imidlertid er oplyst, at de fornødne Bestemmelser i saa Henseende ikke kunne optages allerede i nærværende Lov, maa Mindretallet finde det mindre hensigtsmæssigt at træffe Bestemmelser herom ved Finantsloven, indtil en særlig Lov udkommer, og kan ikke slutte sig til Flertallets Forslag desangaaende.

Selv om de nærmere Bestemmelser om Funktionærernes Antal og Lønningsforhold efter Flertallets Forslag maatte blive forbeholdt en senere Lov, skjønner Mindretallet ikke, at det af denne Grund skulde være nødvendigt at udslyde de i §§ 6 og 7 indeholdte Bestemmelser af den foreliggende Lov, da der netop ved Lønningernes Fastsættelse maa tages Hensyn til de eventuelle Pensjonsvilkåre. Mindretallet maa da ikke blot finde det rigtigt, at de samme Regler komme til at gjælde for alle Statsbanerne, men maa tillige med Ministeriet finde de nu for de sjællandske Statsbaners Funktionærer gjældende Pensjonsbestemmelser ulige heldigere — ikke blot for de Paagjældende, men ogsaa fra Statens Synspunkt — end de for de jydsk-sjyenske Funktionærer fastsatte, og Mindretallet kan saaledes ganske slutte sig til de omhandlede §§.

§ Enhold til Foranstaaende stilles følgende Ændringsforslag:

Til § 1.

Af Udvalget:

1) § 2den Linie ændres „Generaldirektør“ til: „Sernbanedirektør, der staar umiddelbart under Indenrigsministeren“. I samme Linie ændres „denne“ til: „Sernbanedirektøren“.

Bedtages dette, ændres endvidere i § 2, 2den Linie, og § 4, 1ste Linie, „Generaldirektøren“ til „Sernbanedirektøren“.